

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Балчик, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря И.А Н. НЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Гражданско дело
№ 20223210100654 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявена искова молба от ЗД “****” АД, с ЕИК ***, гр. С., бул.*** представлявано от С. П. и К. К., чрез адв. М. Г.,против Б. М. Р. ЕГН: **** от с. О., ул. *** и цена на иска-774.39 лв.

Ищеца твърди,че на 01.09.2019 г. в района на с. Кранево, на паркинга пред хотел „С.“ е реализирано ПТП с участието на МПС “Мерцедес С500”, с рег. № ***, собственост на „****“ ЕООД, управлявано от Б. М. Р., който при извършване маневра на заден ход, не се убеждава, че пътят зад него е свободен, и удря паркираното МПС “Тойота Авенсис”, с рег. № ***, собственост на „****“ ООД.

Според представения Протокол за ПТП № ***г., съставен от органите на КАТ, причините за произшествието се дължат по вина и противоправно поведение от страна на водача на МПС “Мерцедес С500”, с рег. № *** - Б. М. Р..

След настъпилото ПТП виновният водач напуска мястото на ПТП.

МПС “Мерцедес С500”, с рег. № *** е бил застрахован по застраховка “Гражданска отговорност” в ЗД ”****” АД със застрахователна полица ***, която е валидна към момента на събитието.

В дружеството е заведена щета под № *** от „****“ ЕАД - застраховател по застраховка „Каско” на увреденото МПС.

След направена оценка на щетата е било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 749.39 лв. на „****“ ЕАД за увреденото МПС “Тойота Авенсис”, с рег. №***.

Видно от Протокола за ПТП № ***г., Б. М. Р. е напуснал мястото на

ПТП.

На основание чл. 500 от КЗ, ЗД “***” АД ,твърди,че има право да получи от него платеното застрахователно обезщетение.Твърди,че с писмо уведомили ответника да им заплати претендираната сума,която не била изплатена.

Това дало основание на ЗД “***” АД да предяви претенциите си по съдебен ред.

С оглед на това молят да бъдат призовани на съд и след установяване на основателността на претенциите им ответника да бъде да им заплати претендираната искова сума в размер на 774.39 лв., представляваща изплатеното от ЗД “***”АД застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноси в размер на 25 лева, ведно със законната лихва върху нея от датата на завеждането на исковата молба до пълното изплащане на дължимите суми, както и съдебните разноси по делото, включително заплатеното адвокатско възнаграждение.

С ИМ са представени писмени доказателства,както и направени доказателствени искания за допускане на съдебно автотехническа експертиза,както и в случай, че ответникът оспорва заплащането на застрахователно обезщетение,е направено искане за допускане на ССЕ .Молят да бъде допуснат ,в качеството на свидетел,при режим на призоваване водача на МПС “Тойота Авенсис”, с рег. № *** - И. П. И., ЕГН *****, гр. В., **, тел. ***.

Направено е доказателствено искане да бъде изискана цялата административно-наказателна преписка, образувана във връзка с ПТП настъпило на 01.09.2019 г., обективизирано в Протокол за ПТП № ***г.

Направено е искане, ако ответника не подаде отговор срещу исковата молба, не се яви в първото редовно открито съдебно заседание, не направи искане делото да се разглежда без негово участие да бъде постановено неприсъствено решение.

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от особения представител на ответника,адв.И., която посочва ,че предявеният иск е допустим, но изцяло неоснователен. Счита, че не са налице основания за ангажиране регресната отговорност на прекия причинител на вредите, обезщетени от застрахователното дружество по сключената застраховка "Гражданска отговорност".

Относно обстоятелствата, на които се основава искът: В качеството й на особен представител на ответника и след като се е запознала с приложените доказателства по делото, е посочила,че да признава механизма на извършеното ПТП, сочен в исковата молба, размерът на застрахователното обезщетение и изплащането му на пострадалото от ПТП дружество, но не и обстоятелството, че ответникът е напуснал мястото на ПТП.

Посочва,че за да възникне регресното право, е необходимо, освен водачът да е напуснал ПТП преди идването на органите на КАТ. тяхното посещение да е било задължително по закон. Хипотезите за това са изброени

в чл. 125 от ЗДвП. В приложимата разпоредба на чл.125, т.7 от ЗДвП като основание за задължителното посещение на мястото на ПТП от страна на службите за контрол на МВР е предвидено разногласието между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него.

В конкретния случай, с оглед приложените доказателства, тачи кумулативно изискуема предпоставка - на задължително посещение от органите на КАТ поради разногласие между участниците в ПТП по обстоятелствата на настъпването му, не се установява.

Твърди,че не установява категорично, ответникът да е напуснал ПТП,т.к. същият е подписал протокола за ПТП, като от отразеното в същия с видно, че му е съставен акт за установяване на нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“а“ от ЗДвП. С оглед на това твърди,че разногласие между водачите относно обстоятелствата по настъпването на инцидента в случая не може да се говори,а посещение на органите за контрол на движение по пътищата, тяхното посещение на местопроизшествието не е било задължително по закон. Поради това оспорва основанието за застрахователя да е възникнало правото на регрес по чл. 500. ал. 1 от КЗ да претендира от застрахования изплатеното обезщетение. Посочва,че регресното право възниква само при наличието на предвидените в чл. 500, ал. 1. т. 3 от КЗ предпоставки, а не при всички случаи на напускане на мястото на ПТП -в тази връзка е посочила съдебна практика-решение № 337/19.03.2019 г. по в. гр. д. № 122/19 г. на ПОС.

Относно другото основание, поддържано от ищеца основание за възникване на регресното му право по чл. 500, ал. 1,пр. последно от КЗ ,че ответникът виновно се е отклонил от проверка за алкохол, то следва да бъде установен по делото.

Като отклонението от проверка за алкохол подлежи на доказване от застрахователя в производството по регресния иск , фактът на напускане на местопроизшествието не може да се квалифицира като виновно поведение за отклоняване от проверка за алкохол, каквото поведение и вината на застрахования подлежат на доказване от ищеца по регресния иск. Само при наличието на данни за предприети мерки за извършване на проверка за алкохол на участник в пътно-транспортното произшествие, от която той виновно се е отклонил, би могло да се приеме, че е налице за регресна отговорност на застрахования.

Моли предявеният иск като неоснователен да бъде отхвърлен.

Счита, за основателни всички доказателствени искания на ищеца но исковата молба с цел да бъде установена обективната истина по делото,но също така и признава както механизма,така и обстоятелството че ответника е напуснал мястото на ПТП,както и размерът на застрахователното обезщетение и изплатеното такова на пострадалото лице,поради което и с цел пестене на разноски по преценка на съда и ищеца моли съда да се произнесе по доказателствените искания за допускане и назначаване на АТЕ и ССЕ.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в

тяхната съвкупност съдът приема, за установена следната фактическа обстановка:

На 01.09.2019 г. в района на с. Кранево на паркинга пред хотел „С.“ е настъпило ПТП с участието на МПС “Мерцедес С500”, с рег. № ***, собственост на „****“ ЕООД, управлявано от Б. М. Р., който при извършване маневра на заден ход, не се убеждава, че пътят зад него е свободен, и удря паркираното МПС “Тойота Авенсис”, с рег. № ***, собственост на „****“ ООД.

Според представения Протокол за ПТП № ***г., съставен от органите на КАТ, причините за произшествието се дължат по вина и противоправно поведение от страна на водача на МПС “Мерцедес С500”, с рег. № *** - Б. М. Р..

След настъпилото ПТП виновният водач напуска мястото на ПТП.

Въз основа на протокола за ПТП, мл.автоконтрольор при РУ на МВР-Албена е съставил АУАН с №***г., в който е посочено че са нарушени разпоредите на чл.25, ал.1, чл.123, ал.1, т.3, б.“а” и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН било издадено и НП с който водача Р. бил санкциониран на осн.чл.179, ал.2, във вр.с ал.1, т.5 от ЗДвП, чл.175, ал.1, т.5 и чл.183, ал.1, т.1, предл.2 от ЗДвП.

Видно от приложената в делото автомобилна застраховка „Каско“ сключена в ДЗИ-Общо застраховане АД с валидност от 00,00ч. на 10.12.2018г. до 23,59ч. на 09.12.2019г., с номер на полицата № ***.

Приложена е преписката по цялата щета заведена от ищеца под №***, като са представени документи относно регистрацията на МПС, опис-заключение по щета №***г. в който са описани вредите по автомобила а именно задна броня, заден ляв калник, ляв външен стоп, като видно от калкулацията по претенцията е в размер на 747,89 лева, като стойността на тези увредени части в ликвидационен акт по щета №*** е посочена в размер на 734,39 лева. Тази сума е изплатена съгласно фактура №***г. от застрахователя към фирмата извършила автосервизните услуги за ремонта на МПС с рег. №***, марка Тойота модел Авенсис, собственост на *** ООД и от преводно нареждане от 09.10.2019г.

До ЗД *** АД от ЗД ДЗИ-ОЗ е била изпратена регресна покана и е поискано възстановяване на сумата от 749,39 лева от които 734,39 лева - стойността на щетата и 15,00 лева ликвидационни разходи.

Видно от платежно нареждане от 04.11.2019г. *** АД е заплатила сумата на ЗД-ДЗИ-ОЗ, в размер на 749,39 лева.

От своя страна въз основа на извършеното към ДЗИ-ОЗ плащане, от страна на ищеца-*** АД е била налице регресна претенция към ответника по делото Б. Р., която е изпратило регресна покана относно щета №***/20.01.2020г., в която се претендира застрахователно обезщетение в размер на 774,39 лева, заедно с ликвидационни разноси. В РП е посочен срок от пет работни дни от получаване на писмото за доброволно погасяване на задължението.

В РП е посочено че при неплащане ще бъде заведен съдебен иск на осн.чл.411 и чл.500 от КЗ във вр.с чл.45 от ЗЗД.

РП е връчена на Р. на 28.01.2020г.,видно от разписка на Бул Пост.

В срок последният не е изплатил задължението си към ***,представляващо претендираното обезщетение.

По делото безспорно се установява,че ПТП е настъпило по вина на ответника-съставеният АУАН и НП установяват,че водача е санкциониран за това .НП е връчено на 18.09.2019г.Липсват доказателства дали НП е било обжалвано.Нарушението за което е санкциониран с процесното НП е за това,че на 01.09.2019г. в с.Кранево,на паркинга на хотел С. като водач на МПС-Мерцедес с рег.№*** при неправилно извършена маневра излизане от паркинг е допуснал ПТП с паркираният л.а. Тойота Авенсис с рег.№В ***,без да съобрази с неговото положение и е допуснал ПТП с материални щети.Напуснал е мястото на произшествието и не е указал съдействие за установяване на вредите.В НП липсват данни,водача да е санкциониран за това ,че е напуснал мястото на ПТП поради употреба на алкохол и/или наркотични вещества.

Видно от Протокола за ПТП № ***г., Б. М. Р. е напуснал мястото на ПТП.

По искане на ищеца, по делото бе назначена АТЕ,от заключението на която се описва механизма на настъпилото ПТП, а именно, че е налице причинно-следствена връзка между механизма на ПТП, описан в протокола от ПТП и щетите върху МПС “Тойота Авенсис“ с рег.№*** и технически възможно е да настъпят установените повреди по МПС, така както са били посочени в опис -заключение по щета с №*** на ДЗИ-ОЗ ЕАД.

Във вр.с настъпилото ПТП е бил съставен протокол за ПТП от който е видно, че водача е напуснал произшествието.

Вещото лице е заключило,че за отстраняване повредите по товарния автомобил нанесени му при ПТП от 01.09.2019г.в резултат на удара с л.а.“Мерцедес 500 с рег.№*** е необходимо да му бъде извършен ремонт на стойност от 747,89 лева, като от техническа гледна точка размера на щетите нанесени на т.а. съответства на стойността на ремонта,който следва да му се извърши с цел отстраняване на нанесените му повреди при произшествието от 01.09.2019г. на паркинга на хотел С. в с.Кранево.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.500, ал.1, т. 3 от КЗ.

Съдът намира предявеният иск за допустим, т.к. е предявен от надлежно легитимирана страна.В настоящото производство в тежест на ищеца, е да докаже при пълно и главно доказване-настъпилото ПТП; противоправното поведение на водачът-ответника, необходимостта от посещение службите за контрол на мястото на ПТП, изплатеното обезщетение и неговият размер, предявената претенция от страна на пострадалото лице.

Съгласно разпоредбата на чл.500, ал.1, т.3 от КЗ застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач: е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина; в този случай тежестта на доказване носи виновният водач;

Съдът намира от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички елементи от пораждащия регресното право на ищеца фактически състав.водача е бил длъжен да изчака идването на органите за контрол ,т.к.автомобила марка Тойота е бил на паркинг и е бил в покой ,без водач.

От писмените доказателства ,събрани в хода на делото се доказва съществуването на застрахователно събитие и настъпило застрахователно правоотношение по застраховка „Каско +“ .Ищецът в изпълнение на застрахователния договор и въз основа на отправена регресна покана от ДЗИ-ОЗ е изплатил задължението по застрахователния договор като е заплатило вече платените от първия застраховател вреди в размер на 774,39 лева, вкл. и сумата от 15,00 лева ликвидационни разходи.

Видно от приетия като доказателство протокол за ПТП ,който е официален удостоверителен документ и като такъв обвързва съда и страните с материална и формална доказателствена сила относно фактите,отразени в него и възприети от съставителя му и който не е оспорен по надлежния ред от ответника,именно ответника като лице управляващо процесното МПС, който при неправилно извършена маневра излизане от паркинга, в нарушение на разпоредбите на чл.25, ал.1, чл.123, ал.1, т.3, б.“а“ от ЗДвП и чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП е допуснал ПТП с материални щети а именно-задна броня ,панел на заден ляв калник и повреди по ляв външен стоп ,вреда които е следвало да бъдат подменени поради невъзможността да бъдат възстановени,след което е напуснал мястото на ПТП.Видно от материалите по делото по отношение на ответника е бил съставен АУАН и въз основа на него е издадено и НП.

От назначената по делото АТЕ ,която не бе оспорена от страните и се възприема, от съда като обективна и компетентно дадена се установи,механизмът на ПТП, който сочи на виновно поведение на ответника,вследствие на което е настъпила вреда.Съдът приема,че от събраните по делото доказателства бе установена и причинната връзка между вредите и поведението на ответника.

Субективният елемент от състав на гражданския деликт-вината съгл.чл.45 ,ал.2 от ЗЗД се презюмира, като в тежест на ответника е да проведе обратно доказване като ангажира съответните доказателства за липсата й, каквито не бяха представени,видно и от отговора на адв. И., поради това, че последният по делото се представлява от особен представител.

С оглед изложеното съдът приема,че регресното право на

застрахователя е възникнало ,т.к.са налице всички елементи от правопораждащият го фактически състав.

Съгласно разпоредбата на чл.499,ал.2 от КЗ При вреди на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда. Обезщетенията за вреди на моторни превозни средства се определят в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства, приета с наредбата по чл. 504..От това следва че за обезщетяване подлежат реално претърпените вреди.

Предвид това съдът намира ,че дължимото обезщетение следва да бъде изчислено по пазарни цени на ремонта, вкл.материали и труд, необходими за възстановяване на вещта в състоянието, в което се е намирала преди увреждането.Видно от заключението на АТЕ, стойността на нанесените щети по автомобила са в размер на 747,89 лева, вкл.и 25 лева ликвидационни разноски ,или общо 772,89, в който размер искът се явява основателен и доказан, а за разликата до пълния предявен размер от 774,39 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

При този ход на делото,на осн.чл.78,ал.1 от ГПК ответника дължи на ищеца направените от него разноски .Представен е списък с разноските по чл.80 от ГПК .Разноските по делото направени от ищцовата страна са в общ размер на 1450,00 лева от които 50,00 лева ДТ за завеждане на делото, 480,00 лева адвокатско възнаграждение, 400,00лева разноски за особен представител и 520,00 лева внесени за вещо лице, която сума ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца.

Размера на адвокатското възнаграждение е съобразен с размера дължим съгласно НМАВ №1/2004г.и съдът приема,че последния не е прекомерен.

Воден от горното съдът,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. М. Р. ЕГН: ***** от с. О., ул. *** ДА ЗАПЛАТИ на ЗД “****” АД, с ЕИК ***, гр. С., бул. *** представлявано от С. П. и К. К., сумата в размер на 772,89 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение ,с вкл. ликвидационни разноски, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба -14.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението,като иска за разликата от 772,89 лева до 774,39 лева отхвърля като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Б. М. Р. ЕГН: ***** от с. О., ул. *** ДА ЗАПЛАТИ на ЗД “****” АД, ЕИК ***, гр. С., *** представлявано от С. П. и К. К., сумата в размер на 1450,00 лева, представляваща деловодни разноски.

ДА СЕ ИЗДАДЕ РКО на адв. К. И. – особен представител, за сумата в размер на 400,00лева, след влизане в сила на решението.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Добрич, в двуседмичен срок от получаването му от страните.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____